

Genesis 5:24

**“Henoeh dan wandelde met God;
en hij was niet meer, want God nam hem weg.”**

Henoeh

1 Wandelend met God   2 weggenomen door God

Gemeente,

Dat moet je echt eens doen: wandelen. Als je verkering hebt. Maar ook als je getrouwd bent. Of met één van je kinderen. Wandelen. Dat is een ideale manier om met elkaar in gesprek te raken. Dan kan beginnen over wat je ziet. Langs de kant van de weg of in de verte. Maar dat kan zomaar verdiepen tot een gesprek over wezenlijke dingen. Een gesprek van hart tot hart. Moet je echt eens doen; dan kom je aan elkaar toe en heb je tijd voor elkaar. Als je verkering hebt, of getrouwd bent of met één van je kinderen. Wandelen.

1 wandelend met God

Dat klinkt mee als we van Henoeh lezen: Henoeh wandelde met God. Zijn leven was een leven waarin hij met God omging. Met God in gesprek was. Over alle dingen die hij tegenkwam. Die God hem liet zien. En waarin hij met God omging van hart tot hart. Zodat de wezenlijkste dingen open kwamen te liggen. Er gaat iets heen weer, van Gods hart tot Henoeh en van Henoeh's hart tot God. Als God Zijn hart voor je opent. Uitspreekt en laat merken wat er in Zijn hart is. Liefde. Liefde die Zijn Zoon gezonden heeft. Liefde die Zichzelf gegeven heeft. Ik voor u. Liefde die trouw houdt in eeuwigheid. Al wandelend met God stroomt zulk een liefde tot je. Liefde tot Zijn Naam en eer. God laat merken dat Hij daaraan hecht. Aan Zijn inzettingen, Zijn geboden. En onder zulk een liefde gaat Henoeh's hart open. En spreek je je uit naar God toe. Je wederliefde, je verlangen. Mijn ziel dorst naar u, mijn vlees verlangt naar U. En naar Uw huis en dienst en naar Uw geboden en rechten. Je hart opent zich in alle zonden uit te spreken: alle gebrek aan verlangen en wederliefde. Maar ook verder: alle ongerechtigheden, alle drab op de bodem van je hart. Wat er in mij leeft en krioelt. En als er dan nog meer is HEERE, doorgrond mij en ken mijn hart. En al je zorgen, waar je mee zit, je hart ontsluit zich naar God toe. Al wandelend met God leer je God meer en dieper kennen en gaat je hart zich meer en diepere ontsluiten voor Hem.

Wandelt u met God? Wandel je met God? Daar moet je de tijd voor nemen, om te wandelen. Om te wandelen met God moet je ook de tijd nemen, om zo van hart tot hart te spreken. Stille tijd. Boven een open Bijbel en met gevouwen handen.

Wandelen met God. Dat heeft een geheim. Als een mens met God wandelt, dan loopt er als het ware iemand tussenin. Anders zou het niet kunnen. Want God is geen mens met wie je zomaar even kan gaan wandelen. God is God. De Heilige. Dan loopt ahw Jezus Christus daar tussen in. Alles wat uit Gods hart komt naar mij toe, komt via Hem. Via Zijn kruisdood en godverlatenheid. Toen God Hem alleen liet en zweeg. Hij van God verlaten opdat wij nimmermeer verlaten zouden worden en zouden wandelen met God. Alles vanuit Gods hart komt via Christus tot mij. En alles van mij komt tot God via Christus. Mijn verlangens, mijn zonden, mijn noden, mijn gebeden. Alleen via Christus, via Zijn reinigend bloed en reinigende voorbeding komt het tot de Vader. Dat maakt dat wandelen zo bijzonder, dat maakt elk contact zo bijzonder. Het is in Christus, dankzij Zijn bloed en offer.

Wandelen. Als je vaak met elkaar wandelt, merk je ook gauw dingen van en aan elkaar. Hé, wat ben je stil vandaag, of: hé wat klinkt je stem verdrietig. Is er iets? Je merkt alles van elkaar. Ja, God merkt alles aan je en weet alles. Als je ergens mee zit, ergens over loopt te tobben, niet uitkomt: zeg het maar. Ik merk het toch al, Ik weet het toch al, waarom zou je het voor jezelf houden? Maar ook andersom: je gaat merken als God anders is dan anders. Als Hij Zich verbergt, Zijn hart toesluit. Nooit gemerkt? Dat Gods hart Zich toesloot? Geen wonder, je hebt Mij niet gekend in wat je deed. Je hebt Mij gekrenkt. Moet je Mij eerst niet wat vertellen, belijden voor we verder gaan. Zo gaat dat als je wandelt met God. God laat het zo merken als er wat tussenzit. Zijn verborgen Aangezicht valt je zwaar. Hoe dichter je met God wandelt, hoe eerder je dat merkt en gewaar wordt.

Henoch wandelde met God. Daar zit nog iets in wat de kern raakt van deze uitdrukking. Want wat wil wandelen zeggen? Nou, als ik een paar op een dag naar iemand toeloop om hem wat te vragen, wandel ik dan met iemand? Nee, ik heb hem af en toe nodig om wat te vragen. Wandelen betekent: je bent voortdurend bij elkaar. Niet dat je altijd wat zegt tegen elkaar, je loopt ook wel eens stil naast elkaar, ieder met zijn eigen gedachten. Maar je bent wel bij elkaar, je ziet alles van elkaar, en dat is geen probleem, dat is juist heerlijk. Wandelen met God. Dat is dus niet een paar keer per week naar Hem toekomen. Twee keer op zondag, ook nog een keer op woensdagavond. Dat is dus niet een paar keer per dag naar Hem toekomen: 's morgens in mijn ochtendgebed, bij het eten en 's avonds voor het slapengaan. Af en toe iemand aanschieten is geen wandelen. Het is meer. Wandelen is voortdurend, constant. Altijd met Hem zijn. Niet dat je altijd aan het bidden bent, dat kan niet altijd, je moet je gedachten ook bij je werk houden of bij andere dingen, maar: altijd is Hij bij je. Als je met je vrienden bent op een verjaardag en als je je boekhouding doet. Als je op je kamer zit en als je in de kantine bent. Als je

achter je pc zit en als je met je smartphone zit. Als je een dvd uitkiest en als je je tijd indeelt. Als het maandagmorgen en als het zaterdagavond is. En dat is geen probleem, dat is juist heerlijk: dat is wandelen met God. En geeft Hij de pas aan, het tempo en de richting. En juist zo kun je wel eens hebben dat je voelt: Heere, wat is er, U bent zo stil, U verbergt Uw vriendelijk aangezicht? Waarmee heb ik U bedroefd, wanneer heb ik U gekrenkt? En toch heb je dat nog veel liever, dan dat de Heere niks zou laten merken en zou zeggen: och, loop maar verder, loop maar door, ga maar. Ik laat je wel gaan. O nee, Heere, dat niet, laat het merken en trek me terug.

Wandelen met God. Je leert Hem steeds beter kennen. Steeds dieper. In Zijn liefde, wil en wezen. Dat wandelen kent verlangen en strijd. Je merkt dat het een strijd is. Dat je geneigd bent achter te blijven en af te dwalen. Net alsof je bergopwaarts loopt. Dat kost inspanning, naar beneden gaat makkelijker, gaat vanzelf, maar omhoog kost inspanning, tegen de zwaartekracht in. Wandelen met God is bergopwaarts lopen, tegen je zondige aard in. Weet u wat het verlangen is van ieder die er iets van kent? O, kon ik maar dichter bij Hem wandelen. Maar meer gelijke tred met Hem houden. Maar meer van Zijn geopend hart opvangen, maar hartelijker mijn hart voor Hem openen.

Gemeente, en voor dit wandelen met God werft Hij jong en oud. Wij lopen van nature dwars de andere kant op, van Hem vandaan, maar Hij komt ons achterna. En via zoveel kanalen: de opvoeding, een preek, een avondmaalsdienst, roept Hij, nodigt Hij. Bekeer u en wandel met Mij. Ook vanavond. Want als je niet wandelt met God, wat mis je dan veel. En als je niet wandelt met God, dan wandel je de verkeerde kant op. Richting het verderf. Daar met je vandaan gehaald worden. Daar roept Hij je van weg. Dat je niet verder gaat.

Want kijk, we staan nooit stil. We leven wel door. Ook als we Zijn stem negeren. Dan wandelen we steeds verder weg. Dan horen we Zijn stem steeds minder krachtig. Steeds verder en groter wordt de afstand. Steeds vaster zakken onze voeten in de modder van onbekeerdheid en slechte gewoontes. O hoor toch, die stem, die roept. Bekeert u en wandel met Mij. Hij zegt: Laat Mij het je leren!

Hench wandelde met God. Nou kan er een gedachte bij ons zijn opgekomen. Je die Hench, maar dat is ook een man van zo ver weg. Zoveel jaren, eeuwen terug. Die leefde in een heel andere tijd. Die kon heel de dag met een boekje in een hoekje zitten en die leefde in een tijd toen alles voor de hand lag, toen het logisch was om God te dienen en iedereen dat normaal vond. En die was vast al oud zodat hij weinig anders te doen had.

Nou, dat beeld van Henoch moeten we behoorlijk bijstellen. Want dat Henoch's geboorte genoemd wordt, van zijn vader Jered, betekent dat hij de eerstgeboren zoon was. En de eerstgeboren zoon was zo'n beetje de stamoudste. Die had de zeggenschap over zijn generatie en over de slaven en slavinnen die er in huis waren. Beetje burgemeester van een klein stamverband. En we lezen ook dat Henoch zelf zonen en dochters gewon en kleinkinderen kreeg. Hij was vader van een behoorlijk en druk gezin in zijn tijd. Dus die man had heus wel wat te doen heel de dag door. Maar toch: hij wandelde met God. Dat je het druk hebt is geen excuus om het na te laten. Dat je al zoveel aan je hoofd hebt ook niet. Waar een wil is, is een weg. Om tijd te maken om te spreken met en te luisteren naar God. De één zal het uitgebreid doen voor zijn dag begint, ik weet van iemand die van 3 uur tot half 4 's ochtends zijn stille tijd hield, voor hij naar de auto's van zijn verhuisbedrijf ging. Een ander zal het langer doen midden op de dag of 's avonds. Geen excuus. De HEERE doet het.

2 weggenomen door God

En dan gaan we eens kijken naar die tijd waarin Henoch leefde. Dan letten we eerst op het verband van dit 5e hoofdstuk van Genesis. We zagen vorige keer in het 4e hoofdstuk dat de lijn van Adam via Kain werd genoemd. Dat gebeurt in één vers. Hoofdstuk 4:17. In die 24 verzen wordt het veel uitvoeriger beschreven. Ook in die lijn van Seth geldt dat zij allen sterven. Ook de rechtvaardigen sterven. Elk sterven is een roepstem. Ook van iemand die 95 is geworden. Ook dan is sterven niet natuurlijk. Enkel gevolg van de zonde. Roepstem: bedenk toch wat er is gebeurd. De dood is de deurwaarder die je opbrengt voor het gerecht. Nu betalen, de tijd is om. Geen uitstel meer. En toch...toch breidt de mensheid, de kerk zich uit. Daar komt de dood niet tussen in Genesis 5. Er komen nieuwe generaties om de HEERE te vrezen. Daar gaat het in Genesis 5. Ondanks de dood breidt Gods Kerk zich uit. Is dat ook ons verlangen: dat door mijn leven Gods rijk wordt uitgebreid. Als ik voor God sta en Hij vraagt: heb je iemand voor Mijn rijk gewonnen? Heeft je leven nut gehad voor Mij rijk? Voor Mijn Naam? En dat loopt uit op Lamech, de 7e van Adam af. Lamech de man die twee vrouwen neemt. De man die wraak zweert en aankondigt. De man in wie de zonde van Kain tot volle uitbarsting komt. De zonde van Kain die zich door zijn nageslacht heen heeft uitgebreid. Wat in 4:17 in één vers gebeurt tav de lijn van Kain, gebeurt in Genesis 5 in 24 verzen voor de lijn vanaf Seth. En die lijn loopt uit op de 7e van Adam af en dat is Henoch. Lamech naast Henoch. Zo moet je dat zien. In zo'n tijd leefde Henoch. Het is nog wel zo'n 600 jaar voor de zondvloed, maar de goddeloosheid is al toegenomen tot vreselijke vormen. Judas zegt dat ook: dat Henoch heeft geprofeteerd: de HEERE is gekomen/zal komen met Zijn vele duizenden heiligen. Om

gericht te houden tegen allen en te straffen alle goddelozen onder hen vanwege al hun goddeloze werken die zij goddeloos gedaan hebben en vanwege al de harde woorden die de goddeloze zondaars tegen Hem gesproken hebben.” Zo was de tijd van Henoeh en zo stond hij in zijn tijd. Dus onze tijd is ook geen excuus. Henoeh moest er tegenin gaan, tegen zijn tijd. Tegen de stroom in. Onze tijd waarin we leven is geen excuus. De HEERE doet het. Ook in onze tijd. Jongeren en ouderen laat Hij wandelen met Hem.

En dat is Henoeh niet in dank afgenomen, zullen we nog zien. Henoeh heeft het niet makkelijk gehad in zijn tijd. Kun je nagaan: dat nemen mensen niet in dank af als je hen zo het oordeel aankondigd en zegt dat ze goddeloos zijn en goddeloze werken doen. Hoe heeft Henoeh dat dan volgehouden? Jaar in jaar uit. Een paar honderd jaar, 300 jaar. Wel, zegt de Hebreënbrieff, door het geloof. Door het geloof heeft hij dat volgehouden. Want het geloof weet: het heeft nut. Door het geloof wist Henoeh: het is niet vergeefs om met God te wandelen. En dat geloof van Henoeh had eigenlijk maar één Woord van God als basis: de moederbelofte: Ik zal vijandschap zetten en de kop van de slang zal vermorzeld worden en het zaad van de vrouw zal overwinnen. Op dat ene woord rustte Henoehs geloof. Wij hebben zoveel met woorden. Het hele Woord van God. Dat in alle toonaarden getuigd dat leven en wandelen met God nut heeft. Welk nut?

Nou, het eerste is, zegt Hebreëen 11: door het geloof heeft Henoeh getuigenis gehad dat hij God behaagde. Dat is wat. God getuigt dat je Hem behaagt. God zegt en laat merken: je bent Mijn kind, Mijn geliefd kind. God laat Zijn aangezicht lichten. Vol van eeuwige, vaderlijke liefde. Ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde. Liefde van eeuwigheid, naar Mijn welbehagen. Dat is een getuigenis. Je zou kunnen zeggen, dat is zo teer en kostbaar, dat fluistert God. Dus alleen als je dichtbij Hem bent, kun je het verstaan. Kijk, God heeft al Zijn gelovigen lief met eeuwige liefde. En Hij zegt tegen elk van Zijn kinderen. Maar Hij fluistert het. En alleen wie vlak bij Hem is, kan het verstaan. Ontvangt getuigenis in zijn of haar hart. Leeft u misschien te ver van God vandaan, als u zegt: ja maar dit weet ik niet, dit ken ik niet.

En het tweede nut van het geloof is: na dit leven zal ik volkomen heerlijkheid genieten. De eerkroon dragen. In de overwinning delen. En dat wist Henoeh, dat geloof hield hem overeind en staande en gaande in dat wandelen met God. Als je dat niet weet, als je dat niet in het vizier hebt, dan val je zo makkelijk ten prooi aan moedeloosheid, Of aan opstandigheid. Of aan een gevoel van: het is te zwaar en te veel. Meten wij ons leven niet veel te dikwijls af binnen de kaders van dit leven zelf? En waarom heb ik het dan zo zwaar en waarom zou ik dingen aan me

voorbij laten gaan? Ik wil toch zeker wat aan mijn leven hebben, je moet er toch van kunnen genieten? Jong of oud? Als je nou eens meer de andere kant mee zou laten wegen? De andere kant achter het sterven? Kort gezegd: hemel of hel. Zou het er dan niet anders uitzien..... zou je dat niet meer moeten doen?

Henoch geloofde dat het hem goed zou gaan. En dat ging het hem ook en dat heeft God vervuld. Maar op een manier die Henoeh niet gedacht had. Want God nam hem weg. Mooier nog: er staat God nam hem tot Zich als Zijn eigendom. Het woord wordt gebruikt van een man die zijn bruid neemt. Als hij de bruidsschat betaald had, mocht hij zijn bruid komen ophalen en meenemen. God komt Zijn eigendom ophalen. Zijn eigendom, gekocht met Zijn dierbaar bloed. En nu wil Hij Zijn eigendom bij Zich hebben. De Bruidegom komt de bruid halen. Henoeh, jonger dan al die anderen. Tussen al die 900-den klinkt het 365 jaar. Henoeh leefde voor zijn tijd jong. Wij zouden zeggen zo'n jaar of 35. En dan al weggenomen, want tot Zich genomen door God. In zijn geval was waar de mooiste bloemen worden het eerst geplukt. De rijpste vruchten worden het eerst geoogst.

Weet u wat je ziet: het gaat er niet allereerst om hoe oud je sterft, maar hoe je sterft. Sterf je terwijl je van God afloopt. Misschien 90 jaar, of 80 of 70. Maar je wandelt van God af. En je sterven is eeuwig verloren gaan. Eeuwig weggeduwd worden en het oordeel moeten dragen. C.S. Lewis zegt ergens. Er zijn ten diepste twee soorten mensen: mensen die tegen God zeggen: Uw wil geschiede. Wandelend met God leer je dat. En mensen tegen wie God zegt: uw wil geschiede: je wilde leven zonder Mij, je wilde van Mij vandaan wandelen, uw wil geschiede. Voor eeuwig. Zonder Mij en van Mijn aangezicht eeuwig ver verwijderd. En al leef je kort, 20 jaar, 15 jaar, 10 jaar, 5 jaar, maar je wandelt met God. En Hij haalt je thuis. Hij neemt je op!

En hij werd niet meer gevonden. Dat is wat geweest. Voor zijn vader Jered en zijn moeder, voor zijn kinderen. Ze zochten hem, natuurlijk. Waar is Henoeh, hij had allang thuis moeten zijn. Temeer als je bedenkt dat toen Henoeh werd weggenomen zelfs Adam nog leefde. Na Abel is Henoeh de tweede die hen ontvalt. Verder leven ze allemaal nog op dat moment. Ze hebben hem gezocht, maar niet gevonden, maar mochten weten: God zal hem hebben opgenomen. God vergeet de Zijnen nooit en nergens. En al kunnen wij dan zelfs zijn lichaam niet vinden, God heeft hem tot Zich genomen. En Henoeh roept ahw ons toe: wandel toch met God, dat is zeer verre het beste!

Ja, en zijn vijanden zochten hem. Lamech misschien wel. Ze wilden van die man af. Hem gevangen nemen, doden. Maar ze vonden hem niet meer. God had hem weggenomen. Soms laat God Zijn kinderen door diep

lijden en vreselijke doden heengaan, soms haalt God hen weg voor het zover komt.

Henoch werd weggenomen zodat hij de dood niet zien zou. Ja, Henoch heeft de dood niet ontmoet. Is eigenlijk de dood ontlopen. Heeft de confrontatie met de dood niet aan hoeven te gaan. Hij heeft de dood dus niet overwonnen, maar ontlopen. U voelt misschien wel waar ik heen wil. Er is er Een Die de dood overwonnen heeft. De dood, straf op de zonde. De dood gewapend met vloek en oordeel. Die de dood echt tegemoet gegaan is. En de dood is ingegaan. Maar dan met volkomen gehoorzaamheid en nadat Hij de gerechtigheid volbracht had. En Hij heeft de dood de wapens van vloek en oordeel afgenomen. En daarom heeft Hij de dood overwonnen en is Hij opgestaan. En Hij heeft de sleutels van de hel en van de dood. Hij kan sommige van Zijn kinderen weghalen voor de dood komt, Hij kan al Zijn kinderen thuisbrengen door de dood heen. De dood is de deurwaarder die ieder mens komt halen. Nu is de tijd voorbij: betalen! De dood is de deurwaarder die ieder mens naar Gods rechterstoel brengt. De tijd is om: betaal je schuld nu! Dat is je ondergang. Je eeuwige ondergang. Tenzij, tenzij je Christus kent. Van Christus bent. Tussen God en jou wandelt Christus in. En Hij heeft de deurwaarder ingehuurd voor al de Zijnen. Het blijft de deurwaarder: herinnering aan je schuld. Maar Christus huurt hem in voor al de Zijnen. Om hen te brengen voor Gods rechterstoel en te horen: Ik heb betaald. Leid hem in Mijn heerlijkheid.

Zoals Luther dat zei tav Henoch. Elke dag wandelde Henoch met God. Elke morgen kwam de HEERE Henoch ophalen: zullen we weer wandelen. Zo ging dat dag in dag uit. Ook die ene dag. En toen het avond was zei de HEERE, Henoch vandaag lopen we nog een klein stukje door, nog een klein stukje verder. En toen....was hij niet meer, want was hij thuisgebracht. Wat hij elke dag in beginsel had ontvangen, waar hij dagelijks een voorsmaak van gehad had, werd ten volmaakt en volkomen.

Wandelt u met God? In die omgang met Hem geniet je de voorsmaken van de heerlijkheid. En op een dag zegt Hij: Mijn kind, loop nu maar verder met Mij mee.

Amen